

The Cycling Dutchman

Bergen, beren en puur genot!

Datum: 02-10-2015 | Dag: 32 | Km stand: 3134 km | Land: Macedonië

Afgelopen weken:

De afgelopen weken vlogen echt voorbij, typ ik met buikpijn, zittend in de zon aan een meertje. Een maand geleden stond ik in Utrecht onder de Domtoren en nu ben ik al 15 landen door! 15 landen en ontelbare ervaringen... De energie die ik had bij vertrek heb ik nog steeds. Het is 100% zeker mijn beste keuze ooit geweest om dit te gaan doen, maar makkelijk is het absoluut niet... Vanaf Utrecht ging ik via mijn moeder in Frankrijk richting Bazel. Vanaf daar zou het een echte training worden voor mijn benen. Ik keek al uit naar die 6 dagen klimmen en dalen. Daar heb ik een nieuw persoonlijk record gevestigd: met 74,6 km/h de Alberg-pas af! Met spierpijn en heimwee streek ik neer in Zuid-Tirol. Gelukkig werd hier snel een gevoel van 'thuis' gecreëerd door twee fantastische Nederlanders. Vol nieuwe energie ging ik twee dagen later door, richting het Oostblok. Ik had geen idee wat mij te wachten stond om eerlijk te zijn... Slovenië was fantastisch mooi, maar het regende veel. Modder is nog tot daaraantoe, maar 2 dagenlang moesson-achtige regen terwijl ik glibberde op rotspaden... De heimwee kwam ook weer opzetten en een verjaardag alleen ergens in bush zag ik niet zitten. In Zagreb vierde ik 's avonds mijn verjaardag in een hostel. Gek, zo ver van huis... Na een goede nachtrust sprong ik weer op de fiets. Vol goede moed richting 't zuiden, maar al snel zat ik weer in de regen. Mijn doel was Sarajevo, dus nam ik een short cut via het Nationale Park. "Beren en wolven" stond er op een bord, maar ik ging

moedig door. Asfalt, gravel, modder, stenen, 30 km voor Sarajevo overnachtte ik bij een superlief 7-ledig gezin. De volgende ochtend, na 45 minuten en 4 km fietsen tegen een berg van 15% op zag ik de eerste berensporen. Daarna kwam al snel een berg dampend verse berenpoep. Ik besloot extra voorzichtig te zijn. Toen stond hij daar opeens, 30 meter voor mij: een beer! Hij keek mij recht aan. Ik bleef stokstijf staan en na een seconde (die een eeuwigheid duurde voor mij!) liep de beer weg, het bos in... Ik twijfelde geen moment en ben in 6 minuten de 4 km terug geracet. Geen tijd voor een foto, helaas. Een ervaring rijker vervolgde ik mijn tocht óm het park heen naar Sarajevo (150 km)... Deze stad vol geschiedenis was zeer indrukwekkend. Na een rustdag ging ik door naar wat de mooiste plek bleek tot nu toe: de Tararivier in Montenegro (zie achtergrondfoto). Ik sliep ondertussen steeds vaker in het wild, of bij een familie die me uitnodigde. Meestal had ik dan na 5 minuten de hele familie plus de 'private drink' al ontmoet en een keer kreeg ik zelfs een verliefde dochter achter me aan... Zoveel gastvrijheid is ongekend voor mij, maar echt een puur genot in de meeste gevallen! Erg welkom ook, want ik maakte soms wel 3000 hoogtemeters op een dag - je hebt wel door dat ik van klimmen houd ;). 's Nachts werd het steeds kouder en overdag fietste ik veel met lange mouwen. Helaas wist de regen mij opnieuw te vinden en na 3 dagen regen had ik een grote motivatie dip. Ik besloot om in 24 uur te proberen Albanië te bereiken, maar door de zware regen miste ik een afslag en kwam ik in Servië

terecht. De uitdaging veranderde ik in: 4 landen in 24 uur. Toen ik Macedonië inreed, begon de zon weer te schijnen! Aangekomen in Skopje vond ik een heerlijk hostel en met een internationaal gezelschap gingen we uit eten. Helaas liep ik daarbij een voedselvergiftiging op: in 3 uur tijd was alle energie verdwenen uit mijn lichaam... Nu, 2 rustdagen en een dag fietsen later, voel ik me weer enigszins oké. De energie komt langzaam terug; de drive en het enthousiasme zijn er nog altijd!

Volgende land en uitdagingen: **Griekenland en Turkije**

Nog te gaan: **51.867 km**

Ik ga vandaag nog proberen Griekenland te bereiken. In verband met de vluchtelingen werd het kiezen van een grens een hele uitdaging. Via een lokale tip hoorde ik van de grens onderaan het meertje in Dojran. Hier zou de douane makkelijk zijn en er zouden geen rijen vluchtelingen staan... We zullen zien. Na Griekenland ga ik door naar Istanbul om daar enkele visa te regelen, banden en reserve onderdelen op te halen (die ik gelukkig nog niet nodig heb gehad) en natuurlijk de stad te bekijken! Dan hopelijk langs een goede vriend die familie heeft in Turkije en vervolgens door via de Zwarte zee richting Georgië, waar de temperatuur waarschijnlijk zal gaan zakken...

'Iedere meter is een meter, nog maar 51.867.000 te gaan!'

Rick Creemers | Lake Dojran | Macedonië

Volg mij www.thecyclingdutchman.com
of klik op het fiets symbool hiernaast!

